

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2016. július

Sarlós Boldogasszony ünnepe

A templombúcsú mindig jelentős ünnep egy plébánia életében. Az ünnep általában a templom védőszentjére utal, akinek oltalma alá helyezték a templomot és az ott élő hívőket. A „búcsú” szó azért fűződik a kifejezéshez, mert régebben a templom hívei az ünnep alkalmával búcsút nyer-

hettek. Maga a búcsú szó pedig a már megbocsátott bűnökért járó ideig tartó büntetések elengedését jelenti, az Egyház által kiszabott feltételek teljesítése esetén.

Templomunk búcsúja, a Sarlós Boldogasszony búcsú a templom védőszentjének, a Boldogságos Szűz Mária személyéhez és életéhez egyik fontos eseményéhez kötődik. Lukács evangélista leírása szerint Mária Jézus fogadásának örömhírét meg kívánja osztani valakivel, s ezért meglátogatja rokonát, Erzsébetet. Erzsébet szintén isteni titok birtokosa, hiszen szíve alatt hordozza gyermekét, az öregségében fogant Keresztelő Jánost (Lk 1,18). Az evangélista szépen mutatja be a két, isteni titkot hordozó asszony találkozását. Erzsébet köszönti rokonát, „áldottnak” és „boldognak” nevezi őt. Mária ajkán ekkor magasztaló ének fakad (latinul: Magnificat), amelyben hálát ad népe üdvösségtörténetéért, és hogy őt, az „alázatos szolgálót” az Úr

felemelte. A leírás szerint ebből az örömből az Erzsébet méhében levő János is részesül (Lk 1,39-45).

Az ünnep üzenete lehet számunkra, hogy örömünket meg kell osztanunk egymással. Sokszor ugyanis keserűen megtapasztalhatjuk, hogy örömünk gyorsan elillan, a tüze

elhamvad, és nem tudjuk, miként lehetne lelkünkben megőrizni azt. Például gyakran előfordul, hogy felfedezünk valami szépet és jót, azt néhány percig vagy óráig élvezzük, gyönyörködünk benne, de aztán hatása csökkenni kezd bennünk, és időben távolodva az eseménytől azt lassan el is felejtjük. Pedig szükségünk lenne rá később is. Az evangélium üzenete és az ünnep választ adhat erre a nehézségünkre. Az örömet tovább kell adni, az örömet meg kell osztani másokkal. Beszélni kell róla, a szellemi-lelki értékeket meg kell osztani a környezetünkkel. Ha ez sikerül, akkor azt fogjuk tapasztalni, hogy az átadott öröme örömmel fognak válaszolni, és így örömünk nem fogy el, hanem megsokszorozódik. Templomunk búcsúja jó lehetőség arra, hogy hitbeli örömeinket megosszuk egymással, és így közösségünk gazdagabbá váljék.

Ferenc atya

Mint a gyermekek

„Odavitték hozzá a kisgyermeket is, hogy érintse meg őket. Mikor a tanítványok meglátták ezt, szemrehányást tettek nekik.

Jézus azonban magához hívta őket, és így szólt: »Hagyjátok, hadd jöjjenek hozzám a gyermekek, s ne tartsátok vissza őket, mert ilyeneké az Isten országa.

Bizony, mondom nektek: aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint a gyermek, nem jut be oda.»

*(Szent Lukács evangéliuma,
18. fejezet, 15–17. vers)*

Isten országának eljövételéért naponta imádkozunk. Isten akarata szerinti világért. De hogy fogadjuk, hogy gondoljuk ezt? Amikor az ember Isten trónjára akar ülni és Isten törvényei, akarata helyett a maga akaratát akarja érvényesíteni – ez a bűn. Ellenszegülni képes, hiszen szabad akaratot kapott. Olyan, úgy viselkedik, mint egy akaratos, makrancos gyerek. Gyufával akarja megnézni, hogy van-e benzin a hordóban.

Jézus nem ezt a határait feszegető gyermeket állítja példaként elénk, hanem az anyai ölben ülő, a mamára

figyelő csöppséget. Aki számára a szülői szeretet maga az élet. Aki nem csak figyel, hanem úgy is viselkedik, ahogy hallja. Láthatjuk, hogy a világ, amelyben élünk, nem akar figyelni Isten szavára. Sokszor megta-

pasztaljuk, hogy az istenszeretet hiányának az ember-szeretet hiánya a következménye.

Urunk, jöjjön el a Te országod és fogadj be oda bennünket is!

Balthazár Zsolt

Estote misericordes

„Legyetek hát irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas.”
(Lk 6,36)

Most, az irgalmasság évében templomainkba belépve, az oltár közelében mindenütt ugyanaz a kép fogad bennünket: Isten irgalmasságára felhívó kép. A logót egy ismert mozaikművész tervezte, Jan Marko Rupnik jezsuita atya. A képen az látható, amint Krisztus a vallán hordozza a bűnbeesett, elveszett embert, „Ádámot”. Miközben hordozza, szorosán magához öleli, egész emberségünket ölelve magához, öröklétet adó szeretetével. A logón leginkább a beszédes szemek ragadják meg a vele találkozókat. Jézus Krisztus annyira szeret bennünket, hogy vállalja: Ádám szemével lásson minket, Ádám meg Krisztus szemével is néz ránk. Az egybeolvadó szemek fejezik ki a legnagyobb irgalmasságot. Az új Ádámokban megjelenik az Atya szeretete irántunk.

„A jelenetet egy mandorla keretezi, ez a mandulaforma kedvelt jelképe az ókori és középkori szakrális művészetnek, mely az isteni és emberi természet egységét és megdicsőülését jeleníti meg Jézus Krisztusban.” (*Vértanúink, Hitvallóink*)

Jézus irgalmas szeretete megment minket a bűn sötétségéből, a halálból. Sokat jelent ez a logó és segít megérteni az irgalmasság jelentőségét. Ferenc pápa szavaival: „Az irgalmasság az Isten személyi igazolványa.” Így ez a kép igazolványkép. Legyen hasonló a miénk is, legyünk mi is irgalmasok, hiszen mindig van rá mód és alkalom. Használjuk fel az erre kapott alkalmas időt!

Segítséget adhat ebben Ferenc pápa *Az irgalmasság arca* kezdetű rövid bullájának elolvasása. (*Szent István Társulat*)

Keglevich Lászlóné

Iubileum dedicationis

Június 12-én a fél tizenegyes misén templomunk felszentelésének évfordulójára emlékeztünk. Az újlakiak már több mint fél évszázada használták a mai templomépületet, amikor Rudnay Sándor hercegprímás 1822-ben canonica visitatiót, ellenőrzést tartott a plébánián. Valószínűleg ekkor derült rá fény, hogy a templom püspök által még nincs felszentelve, és ezt a hiányosságot pótolták 1825-ben ünnepélyes keretek között.

(Azért a régi iratok megnyugtatnak afelől, hogy az újlakiak addig se „jogosulatlanul” használták templomukat. Hiszen felépülte, majd a megdőlt torony visszabontása után „1764-ben november 20^{án} fel is szentelte a templomot Vogelsberger Mihály óbudai plébános mint a kerület esperese, Santermeister József polgármester, az egész városi tanács és a boldog hitközség jelenlétében”, írta Pongrácz József újlaki káplán éppen száz évvel ezelőtt.)

Az évfordulón Ferenc atya latin nyelvű misét celebrált templomunk szkolájának közreműködésével. A régi idöket idézve a prédikáció a szószékről hangzott el. A szentmise végén nyújtotta át plébános atyánk a *Pro Ecclesia* emlékérmét közösségünk két tagjának, Tarján Máriának és Szokolczai Imréné Juditnak.

Tarján Marika a PPKE Hittudományi Kara könyvtárának vezetője. Munkájának minőségét 2013-ban a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetéssel ismerték el. Újlakon 25 éven keresztül volt a képviselőtestület tagja, 15 éven át tanított hittant. Vezette a karitást, János atyának mondhatni a jobbkeze volt. Jelenleg ő kezeli a plébánia könyvtárát, és a vasárnapi hirdetések szövegét is ő állítja össze.

Szokolczai Judit többszörös édesanya és aktív nagymama, nyugdíjazása előtt számítástechnikusként dolgozott. Az egyházközségi képviselőtestületnek 1996 óta tagja. Templomunknak ő a „felvirágoztatója”, ő díszíti a főoltárt és irányítja a többi oltár díszítőjét is. Ünnepekre, esküvőkre különösen kiszépiíti a templomot. De ő a plébánia „háziasszonya” is, ünnepélyes alkalmakkor terít, főz, mosogat – és szervezi, irányítja segítőtársai tevékenységét. Kiveszi a részét a plébánia kertjének gondozásából is.

Mindkettőjüket elismerés és köszönet illeti a plébánia közösségének érdekében kifejtett munkájukért, és szívből gratulálunk nekik az emlékérmével való kitüntetésükhöz.

Szaszovszky József

Tarján Mária

A Pro Ecclesia emlékérem

Szokolczai Judit

Újlaki sorsok - Molnár Lászlóné

Páncsics Erzsébet akkor látta meg a napvilágot Szécsényben, amikor a közelben folyó Ipoly túlsó partja *de iure* még Magyarországhoz, *de facto* már a frissiben összeszerkesztett csehszlovák államhoz tartozott. Apja, szakmájára nézve bádgos és vízvezeték-szerelő, Szabadkáról nősült a nógrádi kisvárosba és már két kislány édesapjaként került hosszú évekre Udinébe, az olasz frontra. Édesanyja varrodát működtetve gondoskodott a család megélhetéséről, ahol sok környékbeli falusi lány szerzett szaktudást és képesítést. Közben véget ért a háború, és 1919 őszén világra jött Erzsébet.

Iskolába a vincés nővérekhez járt, a négy elemi után a polgári első osztályát is elvégezte. Ekkor a család Budapestre költözött, és a világválságos években az alig tizenéves gyerekek pénzét kellett keresnie: kifutólány lett egy Ráday utcai edényüzletben. Évekkel később sikerült csak előbbre lépnie: „eladókisasszony” lett a Király utcai Reisz-áruházban a harmincas évek közepén. Közben magántanulóként vizsgákat tett a polgári iskola hiányzó évfolyamaiból. A család ekkoriban a Külső-Józsefvárosban lakott, „egy szép, másfél szobás lakásban”.

A nagylányok férjhez mentek, a maradék család pedig egy nagymamával Tárnokra költözött, ahol kétszobás házuk épült. Nem örültek, amikor a háború idején az egyik szobát át kellett engedniük a helyi leventeparancsnoknak, Molnár László századosnak. Ez a betolakodó azután egyszer csak megkérte Erzsébet kezét és nem utasított vissza... Erzsébet ekkor már a Belvárosban, egy ruhaüzlet varrodájában dolgozott, ahol

minden darab egyedi méretre készült. „Mindenre telt” akkoriban, emlékszik vissza.

A háború után férje mányibicskei 60 holdas birtokát ugyanúgy elvették, mint a tárnoki házat. Erzsébet visszakerült férjével a Külső-Józsefvárosba, ahol egy tanácsi mosókonyhát sikerült kiigényelniük és komfortosítaniuk. Munkahelye ekkor már a kőbányai Fehérműgyár volt, ahol nagy hasznát vette otthonról és előző munkahelyéről hozott tapasztalatainak, és hamarosan irányító beosztásba került, mint főmű-

vezető.

Szakmailag az után jutott a legmagasabbra, hogy nyugdíjba vonult – akkoriban még 55 évesen. Vállalata megbízta, hogy működjön közre egy egyiptomi textilüzem beindításában, így egy évet töltött az afrikai országban. Időben és távolságban rálicitált erre a következő feladatra, amely Vietnámba szólította. Ott is

Molnár elvtársnő kitűnő képességű szabász, aki rendkívül komolyan veszi munkáját...

A munkahelyen egész sor munka-műveletet végez el egymásután: szabászat, összeállítás, vasalás, csomagolás... Odaáll a varrógéphez, felfedi a hibákat és megmutatja a munkásnőnek a megoldást, a kijavítás módját.

Amikor észrevette, hogy a vasalásban dolgozóknak hiányzanak a vasalók és a víztartóedények, írt vállalatának, és így érkezett 100 db vasaló, 100 db víztartóedény... Tíz szerszámot adott az üzemnek az ingnyakak kifordításához...

Minden hónapban meglátogatja az üzem bölcsődéjét. Az ünnepnapokon és állami ünnepeken ajándékokat küldött a gyermekeknek és ezek úgy fogadják őt, mint nagymamájukat...

(részletek egy vietnami újságcikk hivatalos fordításából, 1979)

egy konfekció-üzem létrehozásánál kellett bábáskodnia. A vállalat vezetői korábban Budapesten voltak diákok, így nyelvi problémák nem merültek föl. Mind szaktudása, mind emberi tulajdonságai miatt nagyon megszerették a Hanoiban töltött három év alatt, 60. születésnapján nagy ünnepélyességgel köszöntötték fel (akkor készült a mellékelt fénykép is, valamint az újságcikk, amelynek hivatalos fordításából részletet közlünk). – Egy vietnami házaspár, melynek tagjai hajdan nálunk tanultak, néhány évvel ezelőtt Budapesten járván, Erzsi nénit is megkereste. A férfi ekkor már Hanoi polgármestere volt.

Visszatérve Molnárék lakás-helyzetére, amikor a hatvanas évek derekán az Árpád fejedelem útján felépült a hatalmas házsor 660 lakással, nekik is sikerült

befizetniük egy szövetkezeti lakásra. Beköltözésük óta jártak az újlaki templomba, ám mivel Erzsi néni férje elvált ember volt, az Oltáriszentséget nem vehették magukhoz. Ennek a helyzetnek férje halála (1972?) és egy szentgyónás vetett véget. De amikor 20 évvel ezelőtt Erzsi néni szentföldi útra indult, szükségét érezte egy életgyónásnak. Hogy ezt megtehesse, azért ma is hálásan gondol vissza György atyára...

Erzsi néni fürgén mozog és önállóan ellátja magát. Szép bútoraik közt szép rendet tart, orvoshoz és vásárolni is egyedül jár. Igaz, előfordult, hogy a piacon járva Ferenc atyával akadt össze, aki készségesen megfogta a csomagját és hazakisérte...

Szaszovszky József

Napközis tábor

20 évvel ezelőtt töltötte meg először gyerekzsivaj a plébánia termet, udvarait. 20 évvel ezelőtt édesanyám, Anikó és Péter úgy döntött, hogy legyen egy hely, ahol a gyerekek közösségben tölthetik el a nyár néhány hetét. Idén ismét befejeződött a tanév és elkezdődött a tábor. Jó ilyenkor sok régi arcot újra látni, akikkel évközben nem találkozunk, de ebben a három hétben ismét onnan folytatjuk, ahol tavaly ilyenkor abbahagytuk. A gyerekek egyre nőnek, új kisgyerekek jönnek és jónéhány kamasz segít nekünk a mindennapi teendőinkben, hogy utána üres perceikben különböző termekben folytathassanak hosszú beszélgetéseket. Idén

egy héten keresztül egy vendég kispap is csatlakozott hozzánk, Tibor, aki lelkesen ült be a kamaszok közé és igyekezett megválaszolni kérdéseiket. Az idei év egyik fő újdonsága egy zsonglőr lány volt, aki néhány tartásos akrobatikus elemet tanított a gyerekeknek, akik kipróbálhatták a lebegő pálca trükkjeit illetve az ördögbotozás kezdeti lépéseit is. A sok régi népszerű játék mellett, mint méta, számháború, idén a floorballal is megpróbálkoztunk. Még van egy hetünk a táborból. Reméljük, sok új élménnyel és sok új baráttal vághatunk majd neki a nyári szünet további heteinek.

Lasetzky Krisztina

Beszámoló a képviselőtestület legutóbbi üléséről

Plébániánk képviselőtestülete június 23-án ülésezett. Első napirendi pontként a búcsú programját beszéltük meg; ennek megvalósulására lapunk megjelenésével egy időben kerül sor.

A nyári napközi „első felvonása” a búcsú előtti pénteken kerti tábortúzzal fejeződik be arra emlékezve, hogy néhai Lasetzky Krisztina éppen 20 évvel ezelőtt indította el ezt a programot.

Júliusban még egy búcsút ünneplünk: A források alapján valószínűsíthető, hogy az Ürömi utcai kápolnát eleink a Kármelhegyi Boldogasszonynak dedikálták, így búcsúja július 17-én esedékes. Ezen a vasárnapon délután 5 órakor zsolozsmát mondunk a kápolnában.

Lasetzky Krisztina ismertette az ifjúsági közösségek nyári táborozási terveit. Szeretnénk az idei kis elsőáldozókat is közösségé kövacsolni, de egyelőre nem látjuk, ki vállalhatná föl a „csapat” vezetését.

Ami építkezési terveinket illeti, templomunk homlokzatának felújításához jelentős támogatásra

számíthatunk a II. kerulettől, még jelentősebbre a főegyházmezgyétől. A további költségekre van valamennyi saját pénzünk, de ezt meg kell próbálnunk célgyűjtésekből kiegészíteni.

Vágyaink között szerepel, hogy a plébániánkhoz tartozó Margitszigetet névadójának szobra ékesítse. Ebben az ügyben már volt megbeszélés a fővárossal, de egyelőre úgy néz ki, a szoborállítás költségeiből plébániánknak is részt kell(ene) vállalnia.

Örömmel látjuk templomunk közvetlen környékének szépülését, de sajnos a szemetelés nem szűnik. Szeretnénk megkérni az illetékes önkormányzatot legalább néhány szemétgyűjtő felállítására.

Jelenlegi képviselőtestületünk mandátuma ez évben lejárt. Az új képviselőtestületi választást október közepére tervezzük.

Szaszovszky József

A sport szerepe a társadalomban

Beszélgetés a társadalometikai kör összejövételén

Az idei nyár bővelkedik izgalmas sporteseményekben. A futball EB kellős közepén tartunk, majd nemsokára itt az olimpia. Ilyenkor még azok is szurkolókká válnak, akik egyébként nem állnak közel a sport világához. Természetes, hogy sokan elgondolkoznak azon is, mit jelent egy közösség, egy társadalom, egy ország életében a sport. Plébániánk társadalometikai köre is ennek a kérdésnek igyekezett a mélyére nézni a legutóbbi összejövételén. Ebben két meghívott előadó volt segítségünkre: Huber Szebasztián történész, a Fradi blogjának létrehozója és gondozója, és Németh Ádám futballbíró, teológiát végzett jogász. Mindketten futballszakemberek lévén, természetes, hogy a legtöbb szó a fociról esett, és ezen keresztül láttatták a sport egészének világát.

Huber Szebasztián azzal kezdte bevezetőjét, hogy be kell látnunk, a mai fiatalok kevésbé fogékonyak a sportra, mint az előző nemzedékek. De az EB óta mintha valami megváltozott volna. Az emberek kiéhezettek a sikerre, és a 20. század magyarságának bizony nemigen volt része egyéb sikerélményben, csak sportsikereknek örülhetett. Ezeknek az örömöknek külön értéke, hogy közösségben, közösen átélhető örömök. Itt érhetjük tetten a sport közösségformáló

erejét. A sportban elért sikereknek szerepe van a nemzeti önbecsülés megerősödésében is. Az együtt átélt, megérdemelt eredmények katartikus az ereje.

Németh Ádám arról beszélt, hogy bíróként belülről átélni egy meccset egészen más, különös élmény. Kiemelte a szurkolók meghatározó szerepét egy-egy mérkőzésen. A vidéki mérkőzéseken a régió összetartása nyilvánul meg, de egy nemzetközi meccsen már egy ország lelkesedése forr össze.

Az este közönségének is sok mondanivalója volt, és így élénk beszélgetés kerekedett. Volt, aki azt elemezte, hogyan változott meg a világ 50-60 év alatt, és ez hogy hatott a sportra. Eltűntek a grundok, a tömegsport csak itt-ott fellelhető, megnőtt a pénz jelentősége.

Mindenesetre megállapították, hogy a sport világa hű lenyomata a társadalom egészének. És nem felejthetjük el, hogy minden korban szükség volt példaképekre, elsősorban a fiataloknak. Példaképpé leginkább egy olyan sikeres sportember válhat, aki kemény munkával és áldozatvállalással, de ennek háttérben becsületes magatartással és tiszta családi étellel szerzett hírnevet nemcsak magának, de egész nemzetének.

Nagyné Görgényi Zsuzsa

A június 19-i 9 órai szentmisén *Te Deum*-mal adtunk hálát az elmúlt tanév sikeres befejezéséért.

A június 26-i 9 órai szentmisén gitáros ifjúsági énekkarunk nyári szünet előtti búcsúfellépését hallgathattuk. Reméljük, szeptembertől kipihelve és legalább ekkora igyekezettel fogják ellátni továbbra is zenei szolgálatukat.

Az újlaki Sarlós Boldogasszony kórus tagjai a búcsút megelőző hétvégén piliscsabai „edzőtáborozással” készültek július 3-i esti hangversenyükre, hogy minél színvonalasabb előadással örvendeztessék meg a híveket templombúcsúnk ünnepén.

A második vasárnapi „teázás” a nyári vakációban szünetel, a következő összejövételre szintén szeptemberben kerül sor.

A Béres-cég idén is nagyvonalú adományokkal támogatta a Katolikus Karitást. Ennek keretében mi is hat nyugdíjas testvérünket tudtuk 1–1 csomag Béres-cseppben részesíteni.

Harangi Tibor esztergomi szeminarista Jó Pásztor vasárnapján látogatott el először hozzánk. A plébániai napközi idején egy hétre visszatért plébániánkra, hogy gyakorlati tapasztalatokat szerezzen.

Örömmel hívjuk fel olvasóink figyelmét, hogy június 28-án 0,00 órától újra szól a Mária Rádió Budapesten, FM 88,8.

Családi események júniusban:

A keresztség szentségében részesült:

Június 5: Michnai Soma

Június 11: Lukács Barnabás

Június 12: Szulovszky Fanni, Németh Bulcsú és Scarlett Francis

Június 19: Kroknyai Lujza Mária

Házasságot kötöttek:

Június 4: Gacs Zoltán és Bardóczy Bettina

Június 10: Horváth Gábor és Fekete Erika

Június 11: dr. Szabó Péter és Demkó Keresztes Imola

Június 18: Szabó Péter András és György Anita

Június 25: Molnár András és Berecz Ildikó Katalin

Halottaink:

Lábai József Sándor (96), Beszédes György László (79), Sebesta Ferenc Vince (76), Kiefer József Lajos (69), Légrádi György (87), Zlatnyicki Gézané Irén (71), Sinka Irén (73), Morvainé Dr. Ludmány Nóra (67), Sztrecska Lajos (78)

Plébániánk rendszeres programjai

Miserend:

Újlaki plébániatemplom:

hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰

vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Szent Mihály kápolna:

minden hó első vasárnap 16⁰⁰

minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)

Szent István kápolna:

hétköznapokon: 17³⁰

vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰

Gyóntatás:

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17³⁰ - 18³⁰

vasárnap: 10⁰⁰ - 11³⁰

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmise után ½ 8-ig.

Zsolozsma: pénteken 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap a reggel 9⁰⁰) órai szentmisét.

Gyermekek váró házaspárokért ajánljuk fel minden

hónap első szombatján az esti 6 órás szentmisét.

Minden hónap 27-én engesztelő szentmisét mutatunk be Szent Margit tiszteletére és szándékára.

Minden hónap első hétfőjén papokért imádkozunk 17⁰⁰ órától a Szent Erzsébet teremben.

Együtt imádkozunk a teljes rózsafüzért minden hónap 2-án 16⁰⁰ órától a Szent Margit teremben.

Minden hónap harmadik szerdáján 18³⁰-kor bibliaóra a Szent Erzsébet teremben.

Iroda:

(Bécsi út 32. Tel: 335-3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ - 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök : 16⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): szombat 16⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár: vasárnap 9⁰⁰ - 10³⁰ között.

Teadélelőtt:

jelenleg nyári szünet van!

A Sarlós Boldogasszony Kórus próbái:

jelenleg nyári szünet van!

Schola próbák:

jelenleg nyári szünet van!

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhívízi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.